

(věnováno albu *Kuře v hodinkách skupiny Flamengo*) Psal se rok 1971, ještě zněl v uších rachot pásů sovětských tanků ze srpna 1968. Československo se od dubna 1970 začalo normalizovat. Ty sovětské tankové pásy drtily všechno, mimo jiné i hudbu, které byl v Československu dán název bigbít. Ve škále bigbítových kapel se vyskytovala i kapela s názvem **Flamengo**, založená v roce 1966. V roce 1971 hrála většinou převzatý repertoár v angličtině, ale hrála i vlastní skladby s anglickými texty. V kapele tehdy hrály silné hudební osobnosti: kytarista Pavel Fořt, klávesista Ivan Khunt, baskytarista Vladimír „Guma“ Kulhánek, bubeník Jaroslav „Ernouš“ Šedivý a zpěvák a kytarista Vladimír Mišík

. Do kapely byl zlanáren i vynikající saxofonista Jan Kubík. Velkým fanouškem kapely, a jak to bývá i dobrým znalcem muziky, byl Hynek Žalčík. Díky Hynkovi Žalčíkovi, jehož maminka pracovala ve vydavatelství Supraphon, se podařil v té době neuvěřitelný hudební projekt - vydat Flamengu album. Samozřejmě bylo vyloučeno, aby kapela zpívala v „nepřátelské řeči - angličtině“ skladby z pera Vladimíra Mišíka a Jan Kubíka. V té době se prvním normalizačním předsedou Svazu spisovatelů stal básník, textař a hudebník Josef Kainar. Kainar byl jeden z největších talentů, které naše malá zem nosila, byť ne vše co napsal, mu lze připsat k dobru. Kainar v té době již otextoval písně na albu Město Er Michala Prokopa a tak se ti vlasatí kluci z Flamengo vypravili na Dobříš se žádostí o české texty. Jak vypráví Vladimír Mišík v knize rozhovorů s Ondřejem Bezrem, Kainar Flamengo vlídně přijal, nadšeně poslechl demo nahrávky a čas vyměřený u „soudruha předsedy“ se protáhl. Výsledkem byly texty, pro českou bigbítovou scénu zcela nezvyklé, a snad i proto nadčasově krásné. Album dostalo název ***Kuře v hodinářkách***

bylo natáčeno Petrem Kocfeldou v Dejvickém studiu, v té době v budově konfiskované církvi a vlastněné ministerstvem vnitra, půjčované Supraphonu. Jen tak pro zajímavost - Petr Kocfelda byl členem kapely B-Side, jejíž skladba Bláznova ukolébavka, známá spíše jako Máš má ovečko dávno spát, zlidověla. Na Kuřeti v hodinkách je deset skladeb, z toho devět s českými texty. Josef Kainar bohužel neotextoval všechny skladby a skladba Stále dál má český text producenta Hynka Žalčíka. Deska byla vydána „šalamounsky“ v edici Hi-fi, určené pro členy klubu, aby se soudruzi neobávali velkého nákladu. Jak tehdy bylo zvykem, deska vyšla až v únoru 1972, tedy před čtyřiceti roky. Vydání desky se nedožil Josef Kainar, který v listopadu

Pán lodi jsem a žádných bouří se neptám

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 07 Březen 2012 23:13

1971 zemřel. Stejně tak se vydání desky „nedožila“ ani kapela Flamengo. Doba nepřála takové hudbě a takovým projektům. „Ernouš“ Šedivý odešel do emigrace, Pavel Fořt se stal členem kapely Karla Gotta a Vladimír Mišík procházel cestou plnou zákazů a příkazů. Jubilea desky se bohužel nedožil ani Hynek Žalčík, který v roce 2005 zemřel. Kuře v hodinkách se stalo legendou a některé písně byly převzaty i na první desku skupiny C & K Vocal Generace, a dnes zní titulní píseň například ústy Honzy Křížka při koncertech Blue Effectu. Kvalitu lidského výtvoru vždy prověří čas. Kuře v hodinkách pokládám nejen za čin v té době průkopnický, ale desku řadím k tomu nejlepšímu, co bylo na české bigbítové scéně natočeno.